

Sv. Leokádia, panna a mučenica

5. decembra 2021 ✝ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Sv. Leokádia narodila sa vznešeným a bohatým rodičom v meste zvanom Toledo v Španielsku, a to koncom 3. storočia. Keď vyrástla v krásnu pannu, spravovali rozsiahlu Rímsku ríšu cisári Dioklecián a spolucisár

Maximian Herkulus, ktorí krvavo prenasledovali kresťanov a i sami požadovali od nešťastných svojich poddaných, aby im vzdávali úctu božskú. Vznešená panna bola horlivou kresťankou. Viera jej bola živá, zračila sa skvele v každodennom jej živote.

Miestodržiteľom v Španielsku bol horlivý pohan menom Dacian; on slepo vykonával vôľu mocných cisárov. V roku 303 vydali cisári prísny rozkaz všetkým miestodržiteľom a vladárom, aby v celej ríši zborené boli chrámy kresťanské a spálili sa sväté knihy; aby kresťania viac nikde sa nezhromažďovali; aby kresťania boli pozbavení každej dôstojnosti a úradov, keby sa nezriekli svojej viery, áno, aby boli vyhlásení za nečestných, aby pospolití kresťania utratili práva občianske a slobodu; a aby otroci nesmeli byť prepúšťaní na slobodu. A týmto rozkazom bolo naložené vôbec i to, aby kresťania zase mohli byť žalovaní pred úradmi pre svoju vieru, nútení mukami k odpadnutiu od viery, aby majetok cirkevný bol zhabaný, a aby úrady neprijímali žiadne žaloby od kresťanov.

Keď v Nikomédii v paláci cisárskom povstal požiar, ktorý zapríčinil odpadlík od kresťanstva, cisár Galerius, aby poštval Diokleciána proti nenávideným, vydal hlavný cisár nový, ešte prísnejší rozkaz, aby boli uväznení biskupi, kňazi a diakoni donútení všetkými možnými mukami k obetovaniu modlám. A keď v Malej Ázii vypuklo povstanie, vydal cisár tretí rozkaz proti nevinným kresťanom, aby boli mučení až do smrti všetkými možnými spôsobmi.

I mučení boli vyznávači Kristovi v celých zástupoch. Prenasledovanie kresťanov zúrilo i v Španielsku. Ukrutný miestodržiteľ Dacian dozvedel sa, že vznešená a cnostná panna Leokádia je horlivá kresťanka. I poslal vojakov do jej domu a dal ju uväzniť.

Keď vznešená panna predvedená bola pred súdnu stolicu, sľuboval jej úlisný pohan skvelé manželstvo. Sv. Leokádia vyznala, že sa venovala Ženíchovi nebeskému, Pánu Ježišovi, a že nikdy nenaruší panenstvo svoje. Dacian hrozil jej mukami, keď nezaprie svoju vieru a nebude obetovať modlám. Sv. panna neohrozene odpovedala: *«Pokladám sa za veľmi šťastlivú, že poznala som a že sa klaniam pravému Bohu a jednorodenému Synovi Jeho, ktorý zomrel na kríži pre našu spásu. A nič neprinúti mňa, aby som sa stala nevernou službe Pána svojho a Spasiteľa a zvedená bola ku modlárstvu. Radostne pretrpím každú hanbu a potupu za vieru svoju, ktorú potupuješ v nevedomosti svojej, a rada pôjdem na smrť: lebo vtedy vloží mi na hlavu nebeský Ženích môj nevädnuću korunu v kráľovstve Svojom, vo večnej radosti.»*

Tieto slová rozhnevali takou mierou miestodržiteľa, že dal vyzliecť nevinnú pannu, priviazať ku stĺpu a ako otrokyňu nemilosrdne bičovať. Sv. vyznávačka zvelebovala milosť Božiu počas krvavého korunovania. Na to dal ju ukrutný Dacian zaviesť do smradľavého žalára. S radosťou poberala sa utrýznená kresťanská panna so strážou do žalára. A keď odprevádzali ju známimi kresťania a plakali nad jej utrpením, riekla s nebeským úsmevom: *«Bojovníci Kristovi, neplačte nad utrpením mojím, ale radujte sa so mnou pre milosť, ktorou som odôstojnená za vyznávajúce božstvo Ježišovho!»*

Na druhý deň dal miestodržiteľ znovu predviesť pred svoj súd horlivú vyznávačku Kristovu, aby ju donútil zaprieť pravú vieru. Márne boli všetky možné trýznenia, ktoré upotrebil krvavý tyran. A keď prítomní pokrvní žalostne plakali nad jej mukami, riekla sv. Leokádia: *«Čo to má byť? Nemáte príčiny k nariekaniu; radšej plesajte so mnou, že môžem trochu trpieť pre večnú blaženosť.»*

Dacian odsúdil domúčenú kresťanskú pannu na smrť a rozkázal katom, aby ju zavliekli do žalára a tam ju trýznili, kým nebude vyvedená na popravisko.

Keď počula v žalári od uväznených kresťanov, že sv. Eulália ukrutne zavraždená bola pohanami v meste Merida, priala si vrúcne, aby i ona čím skôr zomrela a túžila po najukrutnejšej smrti.

Milostivý Boh uspokojil sa s dobrou vôľou horlivej svojej vyznávačky. Keď poznačila svoje čelo znamením svätého kríža, povolal čistú dušu jej k Sebe tichúčkou a ľahkou smrťou v žalári dňa 9. decembra roku 305. V Tolede vystavené boli tri chrámy k úcte sv. panny a mučenice Leokádie; v jednom z nich prechovávajú sa sv. jej ostatky. Sv. Leokádia vyobrazuje sa ako útla panna s rozpustenými vlasmi a s vencom na hlave; v pravej ruke drží palmovú ratolesť, v ľavej putá.

Poučenie

Sv. panna a mučenica Leokádia dôverovala silne Spasiteľovi svojmu, Pánu Ježišovi, a nesklamala sa, nebola zahanbená: po krátkom utrpení dosiahla korunu večnej slávy v kráľovstve nebeského Ženícha. Sv. Augustín hovorí: *«Nádej moja je Kristus, Boh môj! Ty lúbezný Milovník ľudí! Ty si svetlo, cesta, život a okrasa i jediná dôstojnosť Tvojich ctiteľov.»*

Kresťan, nasleduj sv. Leokádiu vo viere a láske, v dôvere a v nádeji oproti Spasiteľovi svojmu, kedykoľvek prichodí ti znášať utrpenie pre spravodlivosť kresťanskú: a nebudeš zahanbený na veky!

Modlitba

Ó Pane Ježišu Kriste, Ty základ nádeje spravodlivých, popraj nám, na príhovor sv. služobnice Svojej Leokádie, milosť Svoju, aby sme silne dúfali v Teba a v dôvere v dobrotu Tvoju a lásku ničím neboli sme pomýlení. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-leokadia-panna-a-mucenica/>